

Prologi: Hän oli kaunein Enkeli Jumalan valtakunnassa.Hän ylisti Jumalaa ja oli hänen suosikkinsa. Hän oli yksi Arkkienkeleistä.Hän halusi olla kuin Jumala itse eli kaiken huipulla. Hän nousi kapinaan,jonka tarkoitus oli poistaa Jumala vallasta. Kapina johti sotaan taivaassa,jossa Lucifer ja hänen puolellansa olleet enkelit sotivat Mikaelia ja taivaalista sotajoukkoa vastaan.Sota taivaassa päättyi Luciferin ja hänen enkelien karkottamiseen taivaasta.Tämä on hänen tarinansa lankeamuksesta. Kappale I -Lucifer & Hänen Enkelinsä- 4004 .eaa Kirkas valo valaisi taivaan.Se oli kirkkaampi kuin Aurinko itse.Valo liikkui suurella nopeudella ja osui maahan polttaen kaiken kraaterin ympäriltä.Törmäyspaikalta kuului huutoa, joka sai paikalliset eläimet pakenemaan paikalta.Sieltä nousi ylös mies. Miehellä oli siivet selässä ja ne olivat osittain palaneet.Hänellä oli haarniska, joka oli tummentunut kuumuudesta.Hän nousi kraaterista maalle.Hän katsoi ympärillensä. Kaikki oli palanut poroksi ja elämää ei näkynyt missään.Hän polvistui maahan huohottaen ja kokeili hiukkaa käsissään.Se tuntui hänestä oudolta.Sitten hän tajusi että hän oli maassa eikä enään Jumalan valtakunnassa.Hän katsoi taivaaseen vihasena ja murtuneena. Hän veti miekan tupesta vasemmalla kädellä,huusii kiroen ja vannoen kosta Jumalalle. Taivas salamoï ja jyrisi.Hän tiesi,että Jumala kuunteli häntä.Hän kääntyi ympäri ja katsoi hänen mukansa langenneita enkeleitä.Heitä oli 300.Yksi enkeleistä nousi kraaterista ja kysyi. "Mitä teemme nytten?" Lucifer katseli kraaterissa olevia enkeleitä,jotka odottivat vastausta. Hän ei pohtinut vastausta pitkään vaan sanoi sen kuuluvalla äänellä. "Me menemme kaikkialle maailman kolkkiin." Hän piti tauon ja sitten jatkoi yhtä kuuluvasti. "Nox ja 74 muuta menevät pohjoiseen,Dies ja 74 muuta menevät etelään,Caelum ja 74 muuta menevät itään ja Tartarus ja 74 muuta menevät länteen.Soluttautukaa ihmisten keskuuteen! Tehkää naiset raskaiksi! Tehkää Nefiilejä,joilla nauramme Jumalan tyhmyydelle!" Enkeli nostivat nyrkkinsä kohti taivasta ja huusivat yhteenään. "Hail Lucifer!" Lucifer enkelit lähtivät erisuuntiin heti hänen käskynsä jälkeen.Ne jotka kykenivät lentämään lensivät ja ne jotka eivät kyenneet lentämään juoksivat.He olivat nopeampia kuin ihmiset. Lucifer lähti kävelemään ilman määränpäättä. Kappale II -Lucifer Kohtaa Lilithin- Monien päivien jälkeen hän saapui Palestiinaan. Hän oli nälkäinen ja janoinen.Ei,hän oli molenpia.Hän käveli leirin läheisyydessä. Siinä oli vain kaksi telttaa.Hän näki paimenia,jotka lähtivät paimentamaan lampaitaan. Lucifer näki kylässä olevan nuotion,jonka äärellä oli kaksi aikuista ja lapsi. Lapsi oli kapaloituna naisen sylissä.He olivat pariskunta ja he keskustelivat hebreaksi. Yhtäkkiä kuului huutoja,jotka rikkoivat yön hiljaisuuden. Lucifer katsoi huutojen kuulumis suuntaan ja näki paimenien juoksevan leiriin kauhuissaansa.He puhuivat palasiksi revityistä lampaista. Mies sanoi naiselle,että hän menisi teltan sisälle turvaan.Nainen pyysi miestä palamaan kunnossa leiriin ja mies vastasi lupaavansa.Sitten mies ja loput paimenista menivät yön pimeyteen etsimään lampaitten kappaleiksi repijää.Lucifer odotti kärsiväisenä että nainen menisi telttaan. Naisen mentyä telttaan Lucifer alkoi etsimään leiristä vettä ja syömistä.Lapsen itku keskeytti hänen toimensa.Hän käveli telttaa kohti,josta itkeminen kuului. Hän veti kankaan edestänsä pois,joka toimi teltan suuaukon "ovena". Hän näki naisen juoksevan hänen luoksensa.Lucifer näki pelon hänen kasvoissaan. Nainen osoitti sormellansa heidän edessä olevaa naista ja se sai Luciferin vetämään miekansa esiin. Hän sanoi naiselle,että hakee miehensä ja nainen juoksi teltasta ulos. Lucifer osoitti miekallansa naista.Nainen nauroi ja kääntyi ympäri. Nainen oli valkea kuin kuu.Silti hänen ihonsa oli virheetön. Hänellä oli petoeläimen katse silmissänsä.Hänen huulensa olivat veren peittämät. "Kuka olet ja mikä olet?" Lucifer kysyi ja nainen tiputti jotakin maahan. Lucifer katsoi maahan ja näki kapaloidun lapsen kuolleena. "Olen Lilith ja se mikä olen ei ole tärkeätä vaan se,että mikä sinä olet. Et ole ihminen,etkä Jumala." Lilith keskeytti ja kun Lucifer oli vastaamassa Lilith jatkoi.

"Olet enkeli tai oikeastaan langennut enkeli.En ehdi selittämään,koska naisen jonka päästit on tulossa paimenten kanssa." Lilith ohitti Luciferin ja Lucifer seurasi häntä ulos. He eivät päässeet kovinkaa pitkälle,koska paimenet olivat piirittäneet heidät. Yksi paimenista oli hyökkäämässä Lilithin kimppuun,mutta Lucifer tarrasi Lilithiä vyötäröstä ja he lensivät paikalta pois.Lucifer laskeutui rannikolle.Hän päästi Lilithin vapaaksi. Lilith merta ja sen jälkeen kasvavaa kuuta.Hän astui veteen ja rukoili. Lucifer katsoi häntä pää kallellaan.Hän ei koskaan kuullut kenenkään rukoilleen Jumalataarta Jumalan sijaan."Ketä rukoile?" Lucifer kysyi ja Lilith kääntyi ympäri hymyillen. "Hänellä on monta nimeä,mutta minä tunnen hänet äitinäni." Lucifer katsoi häntä jähmettyneenä, koska hän ei koskaan kuullut kenenkään sanovan Jumalataarta äidiksi.Lilith virnisti ja sanoi. "Mitä? Ei se ole niin suuri juttu.Sinäkin heidän aikaan saannos." Lucifer kurtisti kulmiaan ja kysyi."Aikaan saannos?" Lilith nyökkäsi ja sanoi kylmästi. "Juu ja kuin muutkin enkelit.Teistä tehtiin Jumalan säälittäviä orjia. Vähän kuin minusta yritettiin tehdä "Aatamin vaimoa" ja alistunutta seksiorjaa." Lucifer katsoi Lilithiä olen pihalla-ilmeellä.Lilith käveli kohti Luciferiä ja koskemassa hänen poskeensa,mutta Lucifer otti hänen "kylmästä" kädestä kiinni ja kysyi. "Mitä olet tekemässä?" Lilith virnisti arvoituksellisesti ja sanoi. "Näytän sinulle sen kuinka olin päätynyt tänne." Lucifer irrotti otteensa Lilithin kädestä ja Lilith koski hänen poskeansa.Kosketus sai Luciferin tuntemaan lämpöä ja tunteita joita hän ei koskaa ollut tuntenut.Sitten Lilith suuteli Luciferiä ja kaikki pimenivät. Kappale III -Kuu & Aurinko- Kuu ja Aurinko,Yö ja Päivä,Jumalatar ja Jumala.Lucifer näki Jumalattaren, joka oli raskaana.Hän oli synnyttämässä ja sitä oli todistamassa monta muuta naispuolista henkilöä. Kuului rääkynää ja puhetta.Se oli poika.Mies astui saliin.Luciferin kasvot menettivät värin. Se oli Jumala,joka oli potkinut hänet Taivaasta alas.Mies nosti kapaloidun pojan ja sanoi, että hänen nimensä olisi Aatami.Naispuoliset henkilöt nyökkäsivät.Muisto haihtui ja vaihtui muistoon,jossa Jumala oli Jumalattaren kimpussa.Lucifer tunsi vihaa ja halua hyökätä Jumalan kimppuun,koska hän oli naisen kimpussa.Lucifer kääntyi poispäin ja näki toisen muiston,jossa kyseinen nainen synnytti tytön.Tytöllä oli sama katse kuin Lilithillä. Jumala marssi naisen luokse ja repi lapsen väkisin hänen käsistänsä.Heikkona ollut Jumalatar huusi Jumalan perään.Hän huutaen kirosi. "Hänestä ei tule koskaan Aatamin vaimoa,eikä täydellistä ihmistä!" Lucifer järkyttyneenä otti askeleen taaksepäin ja vajosi pimeyteen,josta hän päätyi uuteen muistoon. Siinä Lilith vastusti Jumalan ja Aatamin ylivaltaa.Jumala kyllästytynenä huusi. "Saatanan kiittämätön Lehmä!" Lilith katsoi Jumalaa murhaavasti ja sanoi kylmästi. "Tiedän mitä teit." Jumalan kasvot kalpenivat.Lilith naurovi kuin maailmanvaltiaksi. "Sinä raikasit äitini vain sen takia,että Aatami äpäräpoikasi saisi vaimon ja voisit luoda omia sielujasi!" Jumala suuttui ja löi Lilithiä.Lilith nousi pystyyn virnistäen. "Et pysty tekemään minusta Aatamin vaimoa." Lilith piti tauon ja jatkoi. "Voit kokeilla onneasi luoda sieluja." Jumala huusi Luciferille tutun nimen. Paikalle lensi Arkkienkeli Mikael ja hän otti Lilithistä kiinni. Lucifer näki inhon Mikaelin kasvoista.Hän ei olisi halunnut tarttua Lilithin ja heittää häntä "Eedenistä" pois.Mikael kuiskasi Lilithin korvaan. "Anteeksi." Lilith katsoi häntä kasvoihin ja sanoi. "Saat" Ja Lilith heitettiin "Eedenistä." Lucifer seurasi Lilithiä,joka käveli ontuen aavikolla.Lilith polvistui maahan,huusi ja lopuksi kaatui maahan.Lucifer tunsi myöntätuntoa ja halua auttaa häntä. Hän katsoi taivaalle ja näki täydenkuun.Valo ilmestyi hänen eteensä. Se sokaisi Luciferin.Valon kadottua hän näki naisen,joka oli synnyttänyt Aatamin ja Lilithin. Nainen kumartui Lilithin viereen ja silitti Lilithin päätä. Lilith katsoi naista kysyvästi.Nainen virnisti ja sanoi. "Olen kaipanut sinua lapseni." Lilith kurtisti kulmiaan viimeisillä voimillaan joita hänellä oli. "Lapsesi?" Nainen hymyili ilottomana ja sanoi. "Olen äitisi" Lilith hymyili heikosti ja alkoi yskimään. Nainen veti tikarin ja viilsi sillä ranteensa auki.Lucifer katsoi kysyvästi. Nainen veti Lilithin lähemmäs rannetta ja sanoi. "Juo lapseni,kuun tytär." Lilith

joi haavasta ja hänen ihonsa menetti pikmentin melkein kokonaan. Lilith avasi silmänsä ja nousi pystyyn.Hän katsoi naista ja hänen silmänsä laajenivat. "Äiti?" Nainen nyökkäsi ja Lilith halasi häntä.Kyyneleet valuivat molempien poskilla ja se sai Luciferin tuntemaan jotakin uutta.Muisto alkoi hajota hänen silmiensä edessä. Kappale IV -Kuun Tytär- Lucifer avasi silmänsä ja sokaistui Auringon valoon.Hän suojasi silmänsä siltä. Hän nousi istumaan ja näki Lilithin alastomana katsomassa merta. Lucifer oli lumoutunut hänen kauneudesta ja tunsu ettei hän ole yksin tässä julmassa maailmassa. Lucifer nousi pystyyn ja käveli Kohti Lilithiä.Hän halasi Lilithiä ja Lilith otti hänen kädestään kiinni.Sitten Lilith kääntyi ja katsoi Luciferiä silmiin. Hän ja Lucifer suutelivat intohimoisesti.Lilith suuteli Luciferin kaulaa. Lilith puri Luciferiä kaulaan ja Lucifer voihkaisi.Lilith irrotti otteensa Luciferin kaulasta ja Lucifer lumoutui Lilithin silmistä.Ne olivat syvät kuin meri ja siniset kuin taivas. Lilith katsoi valuvaa verta.Se valui Luciferin niskasta alas veteen.Lucifer veti hänet syliinsä ja he jatkoivat. ... Kuu oli nousemassa ja se valaisi yötä.Lucifer heräsi Lilith kainalossa.Hän katsoi tyytäväisenä ja hänen yllätyksenään iloisena.Hän nousi ylös ja puki housut päällensä. Hän katsoi merta ja taivasta.Hän levitti siipensä ja veti ne takaisin selkäänsä. Hän kuuli askeleita ja se sai hänet kääntymään ympäri.Hän näki Lilithin ja sanoi. "Sinäpä olet hereillä." Lilith virnistä ja käveli lähemmäs Luciferiä. "Itsekin olet hereillä." Lucifer katsoi maahan ja sanoi. "En koskaan ole nukkunut." Lilith katsoi hämmentyneenä Luciferiä. Hän ei voinut uskoa,että Lucifer ei olisi koskaan nukkunut. "Etkö oikeasti ole nukkunut koskaan." Lucifer pudisti päätään. "En ole,koska olin Taivaassa.Entä sinä? Nukutko itse?" Lilith heilautti mustia hiuksiaan selkäänsä taakse ja sanoi. "Päivisin ja välillä öisin,koska öisin on helpompi saalistaa." "Eli elät juomalla verta?" Lilith nyökkäsi. "Jumalatar siis antoi sinulle lahjan?" Lucifer alkoi heti häpeilemään kysymystään, koska kuka pitäisi veren juomista lahjana.Lilith koski Luciferiä poskeen ja sanoi. "Älä häpeä kysymystäsi." Lucifer nyökkäsi ja Lilith jatkoi. "Se on tavallaan "lahja",koska minun ei tarvitse metsästä ja syödä kuin ihmiset. Sen lisäksi pystyn näkemään hyvin pimeydessä,kuulemaan ja liikkumaan ihmistä nopeammin. Verenjano taitaa olla näitten kykyjen hinta.Äitini sanoi,että kaikessa on kyse tasapainosta. Luonto antaa ja ottaa." Lucifer ymmärsi mitä Lilith sanoi.Hän ymmärsi sen yllättäen hyvinkin. Hän oli kapinoinut Jumalaa vastaan ja sai maksaa siitä hinnan. Kappale V -Ensimmäiset Vampyyrit- 45.eaa Roomasta oli syntynyt uusi valtakunta Euroopassa.Roman senaatti oli kokoontumassa. He olivat valitsemassa uutta Konsulia Rooman valtakunnan johtoon. Lucifer seisoi pylvään varjossa.Hän toimi tulevan Konsulin vartijana. Hän sai työn Rooman senaatissa,kun hän oli törmännyt Viktoriin Rooman ulkopuolella. Viktor tarjosi hänelle työtä,koska Viktor näki hänessä ainesta siihen. Häntä jopa pyydettiin kouluttamaan legioona,mutta hän kieltäytyi. Tänäpä oli suuri päivä,koska uusi Konsuli valittiin johtamaan Rooman Tasavaltaa. Lucifer katsoi äänien laskua.Hän toivoi,että Julius Caesarista tulisi seuraava Konsuli. Hän näki Juliuksessa jotakin,mitä hän ei voinut selittää itsellensä. Lucifer kuuli askeleita takanaan.Hän kääntyi ja näki Viktorin,joka oli myös yksi senaateista. Hänellä oli päällensä sandaalit ja tooka.Hän oli n. 49-vuotias ja siltä hän oli melkein aina näyttänyt. Harva senaatissa tiesi mikä Viktor oli.Lucifer oli harvoista valituista,jotka tiesivät mikä Viktor oli.Viktor oli yön olento,vampyyri.Roomalaisten keskuudessa kerrottiin Strix-nimisestä myyttisestä linnusta,joka muutti itsensä kauniiksi naiseksi ja joi miesten verta. Todellisuudessa vampyyrit eivät kyenneet muodonmuutokseen.Vampyyrit olivat luonnontuote, jota luonnonlait sitosivat.Viktor ei ollut ainoa vampyyri Rooman pääkaupungissa. Hänen lisäksi Roomassa oli Erika ja Nikolas.Erika oli Nikolaksen pikkusisko, joka viihtyi ihmisten keskuudessa.Nikolas taas oli ollut Viktorin palvelijana ennen hänen muuttumista vampyyriksi.Muuttumisen jälkeen hänestä tuli yhden legioonan komentaja,jolla oli kunniapaikka

Roomassa. "Odottatko vastausta?" Viktor kysyi.Lucifer vastasi nopeasti ja yksinkertaisesti. "Kyllä." Viktor yritti hymyillä,vaikka hänet tunnettiin henkilönä,joka ei koskaan hymyile aikuisille,mutta lapsille.Hän oli kertonut Luciferille,että hän ihaili lasten kykyä sopeutua ja elää elämäänsä ilman surua ja tuskaa.Lucifer oli ymmärtänyt mitä hän oli tarkoittanut. "Voit lähteä.Ilmoitan sinulle kun Konsuli on valittu." Viktor sanoi ja Lucifer nyökkäsi. Lucifer käveli Viktorin ohi.Lucifer nautti olostaan Roomassa,koska siellä häntä ei kukaan voinut loukata tai muistuttaa menneestä.Kävelessään pylväitten välissä,varjo peitti Auringon. Hän veti miekkansa esiin ja osoitti sillä.Hänen silmänsä laajenivat kun hän näki vanhan tutun. Se oli Nox.Hän ei ollut muuttunut laisinkaan yli neljäntuhanteen vuoteen.Hänellä oli edelleenkin samat haarniskat kuin Taivaassa.Hän veti yön mustat siipensä syrjään.Hän ja Lucifer kätelivät vanhojen aikojen muistoksi.Lucifer kysyi hämmästyneenä. "Nox? Mitä teet täällä?" Nox virnisti ja vastasi. "Olet kuuluisa pohjoisessa,koska olet Rooman senaatin Konsuulin vartija." Nox katsoi pois päin huokaisten.Se sai Luciferin huolestuneeksi.Kun Lucifer oli kysymässä Nox jatkoi vakavalla ilmeellä ja äänensävyllä. "Tulin pyytämään sinua kokoontumaan muitten kanssa." Lucifer kurtisti kulmiin ja kysyi."Muitten?" Nox naurahti hermostuneena.Silloin Lucifer tajusi,että jotakin oli todella pahasti pielessä. "Okei,koska?" Nox ilme kirkastui vähäsen ja vastasi. "Täydenkuun aikaan eli tänä yönä..." Kappale VI -Pohjoinen,Etelä,Länsi & Itä Kokoontuvat- Lucifer saapui kukkulalle,joka oli Rooman ulkopuolella.Hän oli helpottunut siitä kuinka helposti Viktor oli antanut hänelle luvan mennä.Lucifer ei tuntenut itseänsä Viktorin orjaksi kuin muut ihmiset.Roomalaiset kohtelivat orjiaan paremmin kuin Kreikkalaiset. Lucifer näki Noxin lisäksi Diesksen,Caelumin ja Tarturuksen.Hekään eivät olleet muuttuneet, kunnes hän näki suuren arven koristaen Tartaruksen kasvoja.Se alkoi hänen leuastaan vasempaan poskeen.He vetivät miekat tupeistaan ja iskivät miekat maahan.Lucifer teki samoin. Tunnelma oli synkkä ja kireä.Hiljaisuus katkesi kun Lucifer kysyi kovaan ääneen. "Mikä on mennyt niin pieleen,että täytyy olla hiljaa." Tartarus venytteli niskojaan ja vastasi. "Lännessä arkkienkelit tulivat vastaan." Luciferin kasvoista tulivat kuolleen valkeat. "Mitä tarkoitat,että HE tulivat vastaan." Lucifer sanoi painottaen HE-sanaa. "He tulivat meitä kaikkia vastaan." Caelum vastasi.Lucifer tajusi,että hänen olisi pitänyt arvata tämä.Hän tiesi,muttei voinut uskoa että he oikeastikkin puuttuisivat asiaan. "Mitä he tekivät?" Lucifer kysyi närkästyneenä. "He tuhosivat naiset jotka olivat raskaana.Ja sen lisäksi he tappoivat meistä yhteensä 200. Meitä on jäljellä vain tasan sata,jos meidät ja sinut lasketaan mukaan. Luciferin hartiat romahtivat ja hän huusi taivasta kohti. "Jumala,älä puutu suunnitelmiini!" Kuului jyrähdys.Muut langenneet enkelit katsoivat toisiaan. Alkoi satamaan vettä ja ukkostamaan.He katsoivat Luciferiä,koska heillä ei ollut ideaa mitä tehdä. Lucifer kääntyi heihin päin ja virnisti viekkaasti. "Pitäkää asemanne,mutta luopukaa suunnitelmastamme." He katsoivat toisiaan tuimina, koska he eivät voinneet uskoa mitä Lucifer sanoi.Caelum kysyi. "Miksi meidän pitäisi luopua suunnitelmastamme?" Lucifer katsoi heitä miettiessään vastausta. Hän tajusi että he olivat hänelle yhtä tärkeitä kuin Lilith oli.Hän huokaisi ja vastasi. "Rakastuin Lilith-nimiseen naiseen,ja hänet teljettiin minulta paikkaan johon kukaan ei voisi astua." Lucifer kääntyi ympäri peittääkseen kyyneleet.Hän huokaisi raskaasti.Langenneet enkelit kiersivät hänen ympäri ja Tartaros koski Luciferiä olkapäähän sanoen. "On oikein tuntea surua ja iloa,Lucifer." Tartaros katsoi muita ja he nyökkäsivät. Hän käänsi katseensa Luciferin kyynelten punertaneisiin silmiin. "Et ole ainoa,joka on tuntenut menetyksen kun meistä tuli lihaa ja verta.Me kaikki olemme ja me selviämme siitä,yhdessä.Arkkienkelit enkä voittivat tämän erän, mutta he eivät ole voittaneet tätä sotaa." Lucifer nyökkäsi.Hän katsoi Tartarosta punertuneilla silmillään ja sanoi. "Olet oikeassa." Lucifer käveli miekkansa luokse ja veti sen maasta. Hän osoitti miekan mutaisella päällä taivaalle ja

sanoi. "Sinä,Jumala et estä minua saamasta Lilithiä takaisin! Sinä,et voi tuhota meitä ja ihmiskuntaa!" Salaman iski hänen jalkojensa juurelle. Jumala oli kuullut hänet.Lucifer sulki silmänsä ja luki mielessänsä rukouksen kuulle. "Kuun,yön ja Lilithin äiti, Kuule kuiskaukseni, Valaise minun tietäni, Anna minulle voimaa ja rohkeutta kulkea maailmassa yksin, kun viha,tuho ja jumalan raivo seuraavat." Sade loppui seinään ja pilvet alkoivat päästämään kuun valoa läpi. Lucifer ja loput langenneista enkeleistä katsoivat yötä valaisevaa täyttäkuuta. Kappale VII -Lucifer & Jeesus- 32.jaa Mies heräsi keskellä aavikkoa porottavan auringon alta.Hän nousi seisomaan ja näki toisen miehen, Luciferin,joka virnisti viekkaasti ja viettelevästi.Hänellä oli musta kaapu. Se peitti hänet kasvot porottavalta auringolta,jumalalta,joka tarkkaili häntä. Hän nosti kiven maasta ja sanoi. "Jos Jeesus Nasaretilainen olet Jumalan poika,niin muuta tämä kivi leiväksi." Sanottuaan hän heitti kiven Jeesukselle,jonka käsissä kivi oli muuttunut leiväksi. Hän tutkaili sitä ja sanoi Luciferille. "Mies ei voi vain elää leivällä." Jeesus tiputti kiven maahan ja huomasi seuraavaksi olevan kallion päällä.Hän katsoi Luciferiä,joka virnisti viekkaasti ja pilkallisesti. "Jos olet Jumalan poika niin nostavatko hänen enkelinsä sinut takaisin kallion päälle, jos hyppäät siitä alas." Jeesus katsoi kalliosta alas ja sanoi korottaen ääntään. "Saatana,älä pilkkaa Jumalaa,herraani." Lucifer nauroi pilkallisesti ja sanoi. "Olemme samanlaisia." Jeesus katsoi hämmentyneenä,että loukkaantuneena Luciferin väitöksestä. Hän puntaroi kuulemaansa ja kysyi. "Kuinka niin?" Luciferin kasvoille ilmestyi pilkaava ja viettelevä hymy, joka saisi kaikki naiset,lapset,vanhukset ja miehet haltioihin. "Olemme hänen luomuksia." Hän piti tauon ja pohdinnan jälkeen hän jatkoi. "Jos palvot Jumalatar tai minua annan sinulle valtakunnan ja sen rikkaudet." Jeesuksen kasvoista näkyi,että hän mietti ja puntaroi sanoja todella tarkkaan. Hän katsoi Luciferin kiiltäviin tummiin silmiin. "Minä palvon vain Jumalaa.Vain Herraani!" Lucifer katsoi maahan. Mikä typerys,hän ajatteli.Sitten hän nosti kasvonsa virnistäen Jeesukselle. Hän repi kaavun päältänsä pois ja heitti sen sivuun.Ennen kuin hän kääntyi hän sanoi. "Jumala raiskasi äitisi." Sitten hän levitti siipensä ja lennähti ilmoihin. Kappale VIII -Valot Yö taivaalla- 1500 .jaa Taivas oli pilvistä vapaa.Se oli musta kuin yö itse.Tähdet ja kasvava täysikuu valaisivat kesäyötä.Lucifer ja Nox katsoivat taivasta ja sitten kokkoa,joka oli sytytetty Lithan, keskikesän juhlan kunniaksi.Nox seurasi kokon ympärillä tanssivia ihmisiä. He olivat pakanoita,vainottuja ja kirkon vainoamia noitia.Lucifer oli säälinyt noitia, tietäjiä,kelttejä ja muita pakanallisia ihmisiä ja kansoja siitä saakka kun Kristinusko sai vallan Rooman keisarikunnassa.Hän oli myös yllättynyt että Viktorilla oli näpit noita- ja ihmissusivainoissa.Hän oli todella yllättynyt että vampyyri voisi saada ihmiset puolelleen ja käyttää jopa kirkon,vatikaanin valtaa.Lucifer katsoi kaukaisuuteen,kohti etelää ja hymyili. Ajatus etelästä toi hänelle muistiin länsi-Rooman romahtamisen,mutta sitä edeltäneen Rooman hajoamisen.Hän ja muut langenneet enkelit olivat osana Rooman keisarikunnan hajoamisessa. Hän auttoi vandaalit ja barbaarit Roomaan.Hän pystyi edelleenkin visualisoimaan mielessään Viktorin ja muitten vampyyrien ilmeet kun barbaarit marssivat palatsin ovista sisään. He olivat kauhuissaan,koska he eivät olleet varautuneita siihen että heitä vastaan taisteltaisiin. Ilman kylmeneminen keskeytti Luciferin muistelut.Hän katsoi Noxia kysyvästi. Nox vaan kohotti olkiaan,nousi seisomaan ja suoristi siipiään.Lucifer nousi perässä. He katsoivat taivaalle kuin sieltä olisi tulossa jotakin.Lucifer siristi silmiään. Hän näki jotakin taivaalla,jotakin kirkasta.Hän kääntyi Noxiin ja kysyi. "Näetkö ton kirkkaan valon taivaalla,ton joka tuo mieleen tulen?" Nox kurtisti kulmiaan ja katsoi siihen suuntaan mihin Lucifer alkoi osoittamaan.Hän näki sen.Hän kallisti päätään ja katsoi valoa hämmästyneenä.Ihan kuin se liikkuisi,Nox ajatteli.Sitten yö taivaalla ilmestyi toinen, kolmas ja sitten neljäs valo.Lucifer silmät suurenivat hänen haukoen henkeään. Siipien lyönnit keskeyttivät heidät ja he kääntyivät ympäri.Tartaros ja Caelum

saapuivat paikalle. He katsoivat vuorotellen Luciferiä,joka näytti siltä että hän olisi nähnyt aaveen ja Noxia, jonka ilmeestä näkyi että hän oli ihmeissään."veljet,mikä saa teidät tänne?" Nox kysyi Tartarokselta ja Caelumilta."Tunsimme mystistä vetoa tänne ja huomaan että Lucifer tuntee saman vedon." Caelum sanoi.Lucifer katsoi kysyvästi."Mitä vetoa ja mihin?" Caelum ja Tartaros katsoivat toisiaan. He eivät itsekään tienneet vastausta,joten he pyörittelivät silmiään ja kohauttivat olkiaan. Lucifer kääntyi takaisin katsoen taivaalle ja huomasi useita valoja.NE liikkuvat. "Mitä noi ovat?" Kysyi naisääni Luciferin takana.Lucifer kääntyi ja näki noin 17-vuotta vanhan ruskea hiuksisen tytön,jolla oli useasta paikasta korjattu mekko. Lucifer hymyili viettelevästi tytölle.Sitten hän katsoi muita langenneita enkeleitä. He tajusivat syyn Luciferin ilmeeseen ja myös heidänkin ilmeensä kirkastuivat. "He ovat Kristittyjen Jumalan hylkäämiä enkeleitä." Hän piti tauon ja kääntyi takaisin taivasta kohti jatkaen. "Langenneita enkeleitä." Epilogi: Kirkkaat valot lähestyivät lähestymistään.Ne paloivat läpi ilmakehän kuin asteroidi. Ilmakehän kitka ja kuumuus muodostivat niistä palavan pätsin,jolla oli siivet. Jotkut heistä törmäsi maahan aiheuttaen kraatereita pellolle. Jotkut laskeutuivat jaloilleen maahan polvistuen.Ne jotka olivat luoneet kraaterit maahan nousivat seisomaan.Heidän siipensä olivat palaneet tuhkaksi.Yksi maahan pudonneista, kraaterin luonneista katsoi ympärilleen.Hänen huohotti raskaasti.Hän alkoi koskemaan selkään. Hän polvistui maahan ja kaivoi maata käsillään.Hän tajusi että hänen siipensä olivat palannet pois törmäyksessä.Hän huusi ja kirosi Jumalaa.Hänen nimensä oli Moolok...